

Arrest

nr. 317 675 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een soennitisch moslim van Koerdische origine te zijn. U bent geboren in de wijk Babel, stad Telkef, provincie Ninewa. Op X 2014, toen ‘Daesh’ Telkef binnenviel, vluchtte u samen met uw ouders naar het vluchtelingenkamp X, in de stad Faydiya, eveneens in Mosul gelegen. In december 2017 gingen jullie terug naar huis, maar omdat jullie er werden lastiggevallen, keerden jullie na 10 à 13 dagen al terug naar het vluchtelingenkamp. U verliet van hieruit Irak, nl. op 8 of 10 september 2022.

Uw vader werd op 5 juli 2022 vermoord. Uw moeder verblijft momenteel nog steeds in hetzelfde vluchtelingenkamp. Uw zus werd in 2014 meegenomen door Daesh, en is momenteel nog steeds vermist. Er werd gezegd dat ze in Syrië zou zijn. Uw paternale neef Hw. bevindt zich in Finland, uw paternale nicht Hv. bevindt zich in Duitsland. Uw maternale oom bevindt zich momenteel in Zweden.

Uw vader werkte als ingenieur aan de dam van Mosul. Hij stopte echter met werken in 2014.

Op de vierde of vijfde dag van de twaalfde maand van 2017 keerde u samen met uw ouders terug naar jullie huis in Telkef. Op dat moment had de militie al-Hashd al-Sha'abi de controle over jullie wijk. Ze deden twee keer een huiszoeking bij jullie thuis, en vroegen uw vader om geld. In ruil daarvoor zorgden zij immers voor bescherming. Uw vader zei dat hij geen geld voor hen had. Ze vernederden en bedreigden hem, en zeiden dat het niet goed zou komen als hij geen geld zou willen betalen.

Tijdens de periode dat jullie terug in Telkef woonden, werd uw vader ook door twee leden van de PKK aangesproken, net buiten Telkef, vlakbij Saman-tankstation. Bewoners van Telkef en Sinjar hadden immers informatie over uw vader aan de PKK doorgegeven, met name dat er veel naar uw vader geluisterd werd. Uw vader was immers stamhoofd, een oudere man, en bovendien hooggeschoold. De leden van de PKK zeiden tegen uw vader dat er veel mensen naar hem luisterden, en dat hij deze mensen moest overtuigen om zich bij hen aan te sluiten. Ze zeiden ook dat het niet goed zou aflopen mocht hij dat weigeren. Uw vader durfde dat niet te weigeren en vroeg daarom tijd om erover na te denken. Ze zeiden dat ze na vijftien dagen zouden terugkomen. Twee of drie dagen na dit incident, keerden jullie terug naar het vluchtelingenkamp.

In de derde maand van 2018 begon uw vader opnieuw te werken. Ergens in dezelfde maand werd hij een tweede keer bedreigd door de PKK. Hij werd tegengehouden door twee wagens, aan Badriki-controlepost, vlakbij Jambouri. Zij waren met zeven of acht gewapende personen. Ze zeiden dat uw vader tegen hen had gelogen, omdat hij intussen Telkef had verlaten. Ze zetten uw vader onder druk, totdat hij zei dat hij het zou helpen. Hierna belde uw vader naar zijn werkgever, en zei hem dat hij niet meer elke dag naar het werk kon komen omdat hij bedreigd was geweest. Hij ging vanaf dan slechts 1 à 2 keer per week nog naar zijn werk.

Uw vader werd na de tweede bedreiging om de twee maanden opgebeld, vaak door de twee personen die hem de eerste keer hadden aangesproken. Ze zeiden telkens dat ze hem en zijn familie zouden vermoorden indien ze jullie zouden vinden. Uw vader bleef stiekem naar zijn werk gaan, maar durfde niet meer naar de stad of naar Telkef te gaan.

Omwille van deze bedreigingen besloot uw vader dat jullie Irak moesten verlaten. Op 5 juli 2022 ging uw vader naar de burgerlijke stand in Telkef, om paspoorten aan te vragen. Hierna moest hij ook naar de paspoortdienst in Mosul. Onderweg van Telkef naar Mosul werd uw vader doodgeschoten terwijl hij in zijn auto zat. Hij werd geraakt in zijn voorhoofd en in de borst. Niemand zag het incident gebeuren. Later merkten voorbijgangers uw vaders auto en levenloos lichaam op, en ze belden de politie. Uw vader werd naar Duhok gebracht. Diezelfde nacht begroeven jullie hem.

De eerste week na de dood van uw vader kwamen de 'Asayish' (Koerdische inlichtingendienst) bij jullie langs, en vroegen naar de bedreigingen ten aanzien van uw vader, en naar zijn telefoonnummer. Ze vermoedden dat het de PKK was die uw vader had vermoord.

Na uw vaders dood raadde uw moeder u aan het land te verlaten. De Asayish bleef ook aandringen dat jullie terug naar Telkef zouden teruggaan, aangezien Daesh daar intussen was verdreven. Jullie durfden echter niet terug naar Mosul. Twee maanden na uw vaders dood, nl. op 8 of 10 september 2022, verliet u Irak. U reisde via Turkije, Bulgarije, Servië, en enkele onbekende landen, naar België, waar u op 1 oktober 2022 aankwam en op 17 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart, uw dossiernummer bij een NGO, de overlijdensakte van uw vader met een vertaling ervan, een Iraaks medisch attest in uw hoofd, en een verklaring van uw woonplaats te Telkef door de Mukhtar. U legt tevens kopieën neer van de volgende documenten: de voedselrantsoenkaart van jullie familie in het vluchtelingenkamp en uw medisch dossier hier in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u rugklachten heeft, en pijn aan uw been, en dat deze klachten werden veroorzaakt door mishandeling door Daesh in 2014 (CGVS, p. 3-4). U werd hiervoor gedurende vijf à zes maanden opgenomen in het ziekenhuis (CGVS, p. 4). Uit een neergelegd medisch attest van Irak d.d. 29 december 2022, blijkt dat u van 17 augustus 2014 tot 20 oktober 2014 werd opgenomen in het "Emergency Duhok Teaching Hospital" als slachtoffer van IS (zie administratief dossier). U heeft momenteel ook nog problemen met het controleren van uw blaas of spieren, waarvoor u speciale maatregelen dient te nemen

(CGVS, p. 4). Wanneer u uw behoefte doet, komt er veel bloed bij (CGVS, p. 4). Uit uw medisch dossier blijkt ook dat u lijdt aan rugtrauma, een neurogene blaas, faecale incontinentie, en hemiparese (zie administratief dossier). U verklaart dat u momenteel in behandeling bent bij een kinesist, u volgt fysiotherapie en krijgt medicatie (CGVS, p. 4).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-Generaal, en werd eerst en vooral gevraagd hoe het met uw gezondheid ging aan het begin van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). Er werd tevens gevraagd of u zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde (CGVS, p. 4). U vroeg of u zo'n twee of drie keer naar het toilet mocht gaan, hetgeen u gedurende het persoonlijk onderhoud zonder problemen werd toegestaan (CGVS, p. 4, 11 & 23). Er werd aangegeven dat er een pauze zou zijn, en dat als u nood zou hebben aan een bijkomende pauze, u dit altijd mocht aangeven (CGVS, p. 2 & 4). Wanneer u emotioneel werd tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of het ging, en werd er stilte gelaten totdat u weer verder kon doen (CGVS, p. 19-20). Er werd verder tijdig gepauzeerd, en na de pauze werd u opnieuw gevraagd of alles oké was, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 11). Verder bleek er nergens tijdens het persoonlijk onderhoud enig probleem te zijn.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Zo kan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen.

U verklaart dat u op de vierde of de vijfde dag van de twaalfde maand van 2017 samen met uw ouders gedurende een korte tijd terugkeerde naar jullie huis in Telkef (CGVS, p. 6 & 12). Jullie bleven er echter slechts tien tot dertien dagen, alvorens terug te keren naar het vluchtelingenkamp, waar jullie waren terecht gekomen na de inval van Dash in 2014 (CGVS, p. 6).

Gevraagd waarom jullie eind 2017 besloten terug naar huis te keren, antwoordt u dat Daesh was verdreven, en dat al-Hashd al-Sha'abi duidelijk stelde dat jullie regio van herkomst weer veilig was (CGVS, p. 12). Deze militie had op dat moment controle over jullie wijk (CGVS, p. 12). Uw vader vond het beter om naar huis te gaan en om jullie leven er te hervatten (CGVS, p. 12). U stelt dat al-Hashd al-Sha'abi geld eiste van iedereen die werkte in ruil voor hun zogenoemde bescherming, en zo ook uw vader (CGVS, p. 12). Bevreemdend is dat uw vader, volgens uw verklaringen, echter niet aan het werk was van 2014 tot 2017, en pas vanaf 2018 terug begon met werken (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom al-Hashd al-Sha'abi dan toch geld aan hem vroeg, ook al had hij geen inkomen, stelt u dat ze dit gewoon vroegen omdat jullie soennieten en Koerden waren (CGVS, p. 13). U wijzigt met andere woorden de modaliteiten van deze afpersing. U stelt verder dat al-Hashd al-Sha'abi twee keer een huiszoeking bij jullie deed, maar dat uw vader toch nooit het geld betaalde (CGVS, p. 13). De vraag is echter wat het doel was van de huiszoekingen indien de militie het vooral op geld had gemunt. Anderzijds stelt u dat al-Hashd al-Sha'abi zei dat het niet goed zou komen als uw vader het geld niet zou betalen (CGVS, p. 13). Dat ze uw vader echter tot tweemaal toe zouden waarschuwen en vervolgens ook de huiszoeking zonder enig negatief gevolg bleef, doet de wenkbrauwen fronsen. Wat is immers het nut van een dreigement indien hieraan achteraf geen gevolg werd gegeven. Dit is bovendien de enige dreiging vanuit al-Hashd al-Sha'abi die u aanhaalt maar waarbij het CGVS toch de nodige vraagtekens plaatst (CGVS, p. 20).

Te meer u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van enige problemen met al-Hashd al-Sha'abi; noch u noch uw familie. U brengt dit zelfs niet ten berde, wat toch veelzeggend is (zie vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 2 januari 2023).

U verklaart tevens dat jullie terug uit Telkef zijn vertrokken omwille van de bedreigingen door de PKK (CGVS, p. 13). Tijdens jullie verblijf daar, vanaf december 2017, vroegen zij immers aan uw vader om mensen van zijn stam of familie naar hen te sturen om hen te helpen meer personen te rekruteren (CGVS, p. 13). Deze verklaring komt echter niet overeen met uw andere verklaring dat uw vader pas een eerste keer bedreigd werd in de derde maand van 2018 (CGVS, p. 12). Dat u hieromtrent geen eenduidige verklaringen weet af te leggen is tekenend. U stelt dat uw vader door de PKK werd tegengehouden toen hij onderweg was naar zijn werk (CGVS, p. 13). Echter, opnieuw dient te worden opgemerkt dat u reeds eerder had verklaard dat uw vader pas vanaf 2018 terug begon te werken (CGVS, p. 13). Hiernaar gevraagd, stelt u plots dat uw vader, wanneer jullie terug in Telkef woonden, werd aangesproken door de PKK toen hij onderweg was om met zijn auto te gaan tanken (CGVS, p. 14). Uw wijzigende en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid ervan.

Gevraagd waarom uw vader zo'n gezag had in jullie wijk dat de PKK bij hem terecht kwam, stelt u simpelweg dat hij hooggeschoold was en een oudere man was (CGVS, p. 15). Gevraagd of er nog een reden was, geeft u geen andere reden aan (CGVS, p. 15). Slechts wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud nog wordt gevraagd of uw vader een specifieke functie had binnen uw stam, stelt u plots dat hij 20 tot 25 jaar lang stamhoofd was (CGVS, p. 25). Dat u dit echter niet eerder zelf aangaf, ook al werd uitdrukkelijk gevraagd naar alle redenen waarom de PKK zich tot uw vader had gewend, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

U verklaart dat twee personen van de PKK uw vader aanspraken net buiten Telkef, vlakbij Saman-tankstation (CGVS, p. 14). Bevreemdend is dat u verder niets van informatie kan geven over deze twee PKK'ers (CGVS, p. 14). U verklaart dat zij op de hoogte waren hoe invloedrijk uw vader was, omdat bewoners van Telkef en Sinjar informatie over uw vader aan hen hadden doorgespeeld (CGVS, p. 14). Wie echter deze informatie had doorgegeven, weet u evenmin (CGVS, p. 14-15). Uw verklaringen omtrent de betrokken personen blijven dus zeer vaag.

Gevraagd wat de leden van de PKK concreet vroegen van uw vader, stelt u dat ze zeiden dat veel mensen naar hem luisterden en hem respecteerden, en dat hij die mensen moest overtuigen zodat ze zich zouden aansluiten bij hen (CGVS, p. 15). Als hij dit niet zou doen, zou het niet goed aflopen (CGVS, p. 15). Gevraagd of ze meer concrete instructies gaven, over hoe uw vader dit zou moeten doen, of naar waar hij deze mensen zou moeten sturen, antwoordt u eerst meermaals naast de kwestie, en stelt u tenslotte dat ze hun eis niet concretiseerden (CGVS, p. 15). Het is echter geheel onlogisch dat ze uw vader zouden vragen om zijn samenwerking, maar dan vervolgens geenszins zouden verduidelijken hoe deze samenwerking 'in concreto' in zijn werk zou gaan.

U stelt verder dat uw vader hun eis niet rechtstreeks durfde te weigeren, en daarom tijd vroeg om erover na te denken (CGVS, p. 15). Bevreemdend is dat de PKK zeiden dat ze na vijftien dagen naar zijn huis zouden komen (CGVS, p. 16). U verklaart dat jullie twee of drie dagen na het incident terug naar het kamp verhuisden (CGVS, p. 16). Opmerkelijk is dus dat uit deze eerste aanspreking moest blijken dat uw vader ernstig gevaar liep, maar dat de PKK uw vader op deze manier ruimschoots de gelegenheid boden om zijn voorzorgen te nemen, zelfs de regio te verlaten. Indien zij het werkelijk op uw vader gemunt hadden, zou mogen worden verwacht dat zij zich in dergelijke gevallen daadkrachtiger opstellen en hem gene twee weken bedenktijd zouden geven.

De volgende keer dat uw vader met de PKK werd geconfronteerd was in de derde maand van 2018 (CGVS, p. 14). Hij werd tegengehouden door twee wagens met zeven of acht gewapende personen (CGVS, p. 16). U verklaart dat ze nog steeds aan uw vader vroegen om mensen te overtuigen bij hun militie te komen (CGVS, p. 16). Dit is echter allesbehalve logisch, aangezien uw vader niet eens meer in Telkef woonde. Hiernaar gevraagd, stelt u dat ze wisten dat veel mensen van de regio ontheemd waren naar Faydiya en Odiv (CGVS, p. 16). U verklaart dat ze uw vader hierna om de twee maanden belden en zeiden dat ze hem zouden vermoorden (CGVS, p. 17). Deze telefoontjes hadden echter een geheel vrijblijvend karakter, aangezien u verklaart dat uw vader de telefoonnummers vaak blokkeerde en niet altijd opnam (CGVS, p. 17). Dient te worden opgemerkt dat uw vader na het tweede incident nog steeds naar zijn werk bleef gaan, ondanks dit incident en de veelvuldige dreigtelefoontjes (CGVS, p. 17). Dit getuigt van weinig voorzichtig gedrag, en ondermijnt de vrees in uw vaders hoofde.

U verklaart wel dat hij minder naar het werk ging, en dit bovendien stiekem deed, en heel voorzichtig was (CGVS, p. 11 & 17). Gevraagd hoe hij dit dan heimelijk deed, antwoordt u dat hij 's ochtends vroeg vertrok, om vier of vijf uur 's ochtends (CGVS, p. 18). Dat uw vader, wanneer hij naar het werk ging, als enige voorzorgsmaatregel vroeg zou vertrekken, is niet serieus.

Uw vader besloot op 5 juli 2022 om paspoorten te gaan halen om het land te verlaten (CGVS, p. 18). Dit is echter vier jaar na de laatste confrontatie met de PKK. Het enige wat er na deze confrontatie nog gebeurde, waren de telefoontjes die blijkbaar ook zonder enig concrete gevolg bleven (CGVS, p. 18). Dat uw vader nog ruim vier jaar in het land verbleef, zonder nog echte problemen te hebben gekend met de PKK, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Gevraagd waarom hij nooit eerder is gevlucht, stelt u dat het niet evident was om te vertrekken zonder paspoorten omdat uw moeder heel ziek was (CGVS, p. 22). Men dunkt echter dat indien hij echt vreesde voor zijn leven, hij toch eerder het nodige had kunnen doen om het land te verlaten, ook al was uw moeder ziek. Bovendien dringt zich de vraag op waarom hij dan ineens in juli 2022 toch besloot om paspoorten aan te vragen, aangezien hij gedurende 4 jaar nauwelijks problemen kende met de PKK, op de telefoontjes na, maar waren klaarblijkelijk zeer vrijblijvend en zonder enig gevolg.

U verklaart dat uw vader op 5 juli 2022 werd gedood, op de weg tussen Telkef en Mosul (CGVS, p. 18). Dat uw vader vier jaar lang niemand van de PKK meer had gezien, maar dan plots werd vermoord door hen, slaat werkelijk nergens op. Gevraagd waarom ze hem dan niet eerder hebben geprobeerd te doden, stelt u dat het hen niet eerder is gelukt, omdat uw vader niet naar Telkef ging, behalve die ene keer (CGVS, p. 24). Dit is

niet serieus. Uw vader werd immers eerder door hen aangesproken op weg naar zijn werk. Gevraagd waarom ze hem dan nooit op weg naar het werk hebben trachten te spotten, stelt u dat uw vader heel voorzichtig was en telkens een nieuwe weg naar het werk nam, of niet met zijn eigen wagen ging (CGVS, p. 24). Dit vermeldde u echter eerder niet, wanneer u werd gevraagd hoe uw vader zijn reis van en naar zijn werk geheim hield (CGVS, p. 18). Dit doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen. U heeft bovendien geen enkel bewijs dat uw vader vermoord werd door de PKK (CGVS, p. 20). Het gaat met andere woorden om een louter vermoeden. Bovendien kan moeilijk worden aangenomen dat de PKK vier jaar lang zou hebben getracht om uw vader op de weg tussen Telkef en Mosul te spotten en vervolgens om te brengen, en dat hen dit dan pas na vier jaar ook echt zou zijn gelukt. Het CGVS acht dit aspect van uw relaas evenmin geloofwaardig.

U verklaart dat er na uw vaders dood niets meer gebeurde met de PKK, en dat u nooit bedreigd bent geweest (CGVS, p. 21). U stelt enkel dat de PKK eerder aan de telefoon zowel uw vader als zijn familie bedreigden (CGVS, p. 21). Dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste interview bij de DVZ echter wel zei dat u ook bedreigd werd door de PKK (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, stelt u dat u bedoelde dat de PKK uw vader en zijn familie bedreigden, en dat u zijn familie was (CGVS, p. 24). Deze uitleg kan niet overtuigen. Gevraagd waarom u dan concreet Irak verliet, antwoordt u dat u dit deed omdat uw vader werd vermoord, en u zijn zoon was (CGVS, p. 21). U kon bovendien niet naar Telkef of ergens anders gaan, en uw moeder was doodsbang dat ze u ook zou verliezen (CGVS, p. 21). De enige reden dat u Irak verliet was dus omwille van de problemen van uw vader (CGVS, p. 21). Dat u echter nooit rechtstreeks of persoonlijk werd bedreigd, en dus enkel vermoedde dat u gevaar zou lopen omwille van uw vader, is een weinig overtuigende uitleg, te meer aan de problemen van uw vader met de PKK ernstig kan worden getwijfeld.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw identiteitskaart bewijst hoogstens uw identiteit en herkomst, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist. De verklaring van uw woonplaats door de Mukhtar, de kopie van de voedselrantsoenkaart van uw familie in het vluchtelingenkamp, en uw dossiernummer bij de NGO zijn hoogstens een aanduiding van uw herkomst en tijdelijk verblijf in het kamp, hetgeen in deze beslissing momenteel niet wordt betwist. De overlijdensakte van uw vader, en de vertaalde versie ervan, zijn hoogstens een aanduiding van uw vaders overlijden, maar tonen geenszins aan door wie of waarom uw vader overleed. Bovendien dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Ook is het zo dat alle soorten documenten (certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Uw Irakees medisch attest en de kopie van uw medisch verslag hier in België werden hierboven reeds besproken. Doch, u wijt uw medische problemen aan mishandelingen door Daesh in 2014, dit is echter niet aangetoond middels deze medische attesten. Een arts doet vaststellingen over de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of psychische aandoeningen, maar kan hij/zij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen of waarvan de psychische toestand het gevolg is. Een arts dient zich hiervoor ook te baseren op de gezegden van de patiënt.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance/>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de

bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse

grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS.

De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is een voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de aanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

“Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”) en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder d) van de Procedurerichtlijn, artikel 3 en 14.1 van het VN-Folterverdrag, artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

“1. Verzoekers medische situatie

Er wordt door verwerende partij geen rekening gehouden met verzoekers medische situatie. Verzoekers ernstige medische problemen, die gestaafd werden aan de hand van medische verslagen, zowel uit Irak als uit België, en die overigens ook duidelijk werden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud, worden enkel in het kader van de bijzondere procedurele noden beoordeeld. Er wordt voor het overige door verwerende partij niet onderzocht, noch door haar vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in de bestreden beslissing, in welke mate verzoekers medische problemen een grond vormen om hem internationale bescherming toe te kennen.

Verzoeker lijdt aan rugtrauma, een neurogene blaas, faecale incontinentie en hemiparise. Hij is in behandeling bij een kinesist, volgt fysiotherapie en krijgt ook medicatie. Verzoeker neemt de volgende medicatie: Tamsulosine, Celebrex en Oxybutynine. Hij vertelde ook tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij problemen heeft met het onder controle houden van zijn blaas, waardoor hij luiers dient te dragen. Hij had ook een luier aan tijdens het persoonlijk onderhoud.

Hij vertelde ook dat hij wanneer zijn grote behoefte dient te doen, hij veel bloed verliest. Hij vertelde dat hij medicatie neemt die ervoor zorgen dat hij langer kan wachten met het plassen, zonder deze medicatie moet hij om het halfuur plassen. Het is om deze reden dat hij aan het begin van het persoonlijk onderhoud vroeg om meerdere keren naar het toilet te mogen. In de gehoornotities staat dan ook te lezen dat hij verschillende keren naar het toilet is moeten gaan tijdens het persoonlijk onderhoud.

Bovenstaande medische problemen worden enkel in het kader van zijn bijzondere procedurele noden beoordeeld en er wordt uiteengezet op welke manier er tegemoet gekomen werd aan zijn noden.

Wat betreft de neergelegde medische attesten wordt het volgende gesteld door verwerende partij op pagina 4 van de bestreden beslissing: [...]

Er dienen hierover twee opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste: indien verwerende partij twijfels had over de mishandelingen door Daesh in 2014 dan had zij verzoeker hierover simpelweg kunnen bevragen. Er kan echter vastgesteld worden dat dit niet gebeurd is tijdens het persoonlijk onderhoud. Er kan ook niet opgeworpen worden door verwerende partij dat verzoeker zelf de verplichting heeft om zijn vrees uiteen te zetten en de feiten aan te halen die maken dat hij internationale bescherming heeft aangevraagd, aangezien hij deze specifieke feiten weldegelijk heeft aangehaald: [...]

In plaats van hierop verder in te gaan, stelt de protection officer "Hmm, ik vraag nu wat meer informatie over het kamp waar u verbleef. Wat was de procedure om binnen en buiten te gaan?" (NPO, pg. 7). Dat de betrokken protection officer op dat ogenblik er niet verder op ingaat, kan uiteraard begrepen worden wegens een eigen manier van werken en een vooropgestelde structuur, maar ook later wordt hier echter niet meer op teruggekomen.

Ook vertelde verzoeker hier al over tijdens het DVZ-interview, meer bepaald op pagina 11 van het DVZ-verslag staat te lezen bij vraag 29 wanneer er werd gevraagd naar de gezondheidstoestand: "Rugklachten en problemen met mijn linkerbeen, komt door foltering in 2014 door IS".

Verwerende partij is op deze manier tekortgeschoten in haar verplichting om alle elementen van verzoekers verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Nog apart van de medische attesten die werden voorgelegd, had verwerende partij de verplichting om verder in te gaan op verzoekers aangehaalde feiten en de mishandelingen die hij heeft ondergaan. De daaruit volgende medische problemen zijn trouwens ook heel zichtbaar aangezien dit in aanmerking werd genomen voor de bijzondere procedurele noden en het feit dat verzoeker meerdere keren tijdens het gehoor naar het toilet diende te gaan. De kwetsbaarheden waren met andere woorden zeer duidelijk maar toch slaagde verwerende partij er niet in om hier verder op in te gaan en dit te onderzoeken. Dit brengt ons tot de tweede opmerking.

Verwerende partij stelt, zoals hierboven geciteerd, dat de medische attesten niet aantonen dat verzoekers medische problemen een gevolg zijn van de mishandelingen door Daesh. Er wordt uiteengezet dat een arts zich dient te baseren op hetgeen dat wordt gezegd door de patiënt. De precieze feitelijke omstandigheden kunnen nooit met zekerheid vastgesteld worden door een arts – dixit verwerende partij. Verwerende partij hecht met andere woorden geen waarde aan de voorgelegde medische attesten. Verzoeker gaat niet akkoord gaat met de benadering van verwerende partij, maar indien er zelf wordt meegegaan in deze argumentatie, dan stelt de vraag zich opnieuw waarom verwerende partij er geen vragen over heeft gesteld. Het kan niet zijn dat enerzijds de medische attesten naast zich worden neergelegd en anderzijds er ook niets mee gedaan wordt. Op zijn minst kon verwerende partij hier vragen over gesteld hebben, quod non. Het is op zijn minst gesteld frappant dat verwerende partij stelt dat de precieze feitelijke omstandigheden nooit met zekerheid kunnen gesteld worden door een arts, zonder dan de moeite te ondernemen om te vragen naar deze feitelijke omstandigheden.

Indien er door verwerende partij geen waarde wordt gehecht aan de voorgelegde medische attesten, had zij zelf ook de mogelijkheid om conform art. 48/8 van de Vreemdelingenwet een medisch onderzoek in te lassen. Ook dit liet verwerende partij na te doen.

Er kan in dit kader ook verwezen worden naar het VN-Folterverdrag, meer bepaald naar artikel 3 en 14.1 van dit verdrag. Er kan een verplichting worden afgeleid voor de asielinstanties om een medisch onderzoek te voeren wanneer een verzoeker om internationale bescherming verklaart het slachtoffer te zijn geweest van foltering of mishandeling. Dit is in casu het geval. Uit dit verdrag kan er vervolgens afgeleid worden dat er geen negatieve beslissing mag genomen worden zonder dat er een effectief (medisch) onderzoek plaatsvindt. Dit medisch onderzoek dient te gebeuren conform de beginselen in het Protocol van Istanbul.

Hieronder worden artikel 3 en 14.1 van het VN-Folterverdrag opgenomen: [...]

Er kan in dit kader verwezen worden naar hetgeen dat hieromtrent wordt uiteengezet in de Nansen Note 2020/1, Medisch-forensische documenten in de asielpcedure (pg. 27-30)¹ (eigen aanduidingen en benadrukking in het vet): [...]

Niet alleen de verplichtingen die volgen uit het VN-Folterverdrag zijn relevant maar ook de samenwerkingsplicht in hoofde van de asielinstanties. Verzoeker wijst in dit kader op het arrest van het Hof van Justitie van 29 juni 2023 (C-756/21) waarin verduidelijkt wordt hoe ver de samenwerkingsplicht reikt en of deze kan omvatten dat de asieldienst, inclusief de beroepsinstantie met volle rechtsmacht, een gerechtelijk-geneeskundig deskundigenonderzoek laat verrichten indien dit relevant is voor de beoordeling van het verzoek tot bescherming: [...]

Uit het VN-Folterverdrag en uit de hierboven aangehaalde toelichting, blijkt duidelijk dat verwerende partij verplicht was om een medisch onderzoek te gelasten of te laten uitvoeren om op deze manier te voldoen aan het recht op genoegdoening van een slachtoffer van foltering of mishandelingen.

Het belang van een medisch onderzoek conform de richtlijnen van het Istanbul Protocol wordt hierbij benadrukt. Dergelijk medisch onderzoek is juist gericht op het vaststellen van een causaal verband tussen de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming en de bevindingen van het medisch onderzoek. Wanneer een medisch attest conform deze richtlijnen is opgesteld, kan verwerende partij niet stellen – zoals zij doet in de bestreden beslissing – dat er nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden geschetst kunnen worden.

Een combinatie van dergelijk medisch onderzoek en vragen die hierover gesteld zouden zijn, zouden de precieze feitelijke omstandigheden véél duidelijker gemaakt hebben en dit zou verwerende partij in staat gesteld hebben dit mee te nemen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Zoals hierboven uiteengezet, is verwerende partij hiertoe ook gehouden ten gevolge van de samenwerkingsplicht in haar hoofde.

Het feit dat verzoeker mishandeld werd, betekent dat verzoeker eerder het slachtoffer was van vervolging. Dit betekent een omkering van de bewijslast conform art. 48/7 Vw.

Naar luid van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is het feit dat een verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze bepaling houdt een omkering van de bewijslast in, in die zin dat bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade of bij ondergane bedreiging daarmee, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het tegenbewijs dient te leveren van “goede redenen” om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Wanneer de asielinstantie de eerder ondergane daden van vervolging niet betwist en deze als dusdanig kwalificeert, volgt dat de in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet vastgelegde omkering van de bewijslast van toepassing is. Indien de asielinstanties de aanvraag van verzoeker die een duidelijk verband vertoont met de vervolging of de ernstige schade die hij reeds heeft ondergaan, eerst opnieuw aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet toetst en afwijst om vervolgens artikel 48/7 buiten beschouwing te laten, precies omdat verzoekers aanvraag niet aan de artikelen 48/3 of 48/4 zou voldoen, wordt de omkering van de bewijslast geschonden (RvS, nr. 229.372 van 27 november 2014). De Raad van State vereist dat de asielinstanties moeten uitgaan van het in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet vastgelegd weerlegbaar vermoeden en vervolgens pas moeten onderzoeken of er “goede redenen” zijn om daarvan af te wijken.”

De bewoordingen onder art. 4.3. b) en c) van de Kwalificatierichtlijn geven aan hoe essentieel de vraag is of de verzoeker in kwestie reeds feiten heeft ondergaan die als vervolging kunnen gekwalificeerd worden. Er wordt immers expliciet gewezen op “de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade blootgesteld is” onder b) en onder c) wordt vereist dat er een kwalificatie gebeurt of de daden waar verzoeker reeds het slachtoffer was vervolging uitmaakt of niet. De asielinstanties maken, om in lijn te blijven met deze bepaling en om een transparante, begrijpbare toepassing te maken van het asielrecht, deze afweging best expliciet, m.o.o. de toepassing van art. 48/7 Vw.

Verwerende partij doet dit niet. De mishandelingen die verzoeker ondergaan heeft, worden niet gekwalificeerd als foltering of eerdere vervolging – meer nog dit wordt volledig buiten beschouwing gelaten in de bestreden beslissing – er wordt niet verwezen naar artikel 48/7 Vw. en er wordt nergens onderzocht of er goede redenen zijn om aan te nemen dat dergelijke vervolging zich niet meer zou voordoen. Dit is bijzonder problematisch.

Verwerende partij diende conform artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn een omkering van de bewijslast te hanteren en het tegenbewijs leveren van goede redenen om aan te nemen dat de eerder ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

2. Verzoekers gepercipieerde affiliatie met Daesh

Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat zijn vader beschuldigd werd zowel door Hashd al-Shaabi als door PKK banden te hebben met Daesh of er sympathisant van te zijn: [...]

Verzoeker verklaarde dat zijn zus in 2014 werd meegenomen door Daesh. Hier hebben zijn moeder en hijzelf heel veel verdriet van. Sindsdien hebben ze niets meer van haar vernomen, behalve dan dat ze waarschijnlijk in Syrië is: [...]

Dit wordt niet betwist door verwerende partij.

Omwille het feit dat verzoeker (en zijn familie uiteraard) soennitisch moslim zijn, omdat zij afkomstig zijn uit een regio waar Daesh de macht had en omwille de ontvoering van zijn zus door Daesh, worden zij geacht geaffilieerd te zijn met Daesh. Dit vormt een ernstig risico.

Onder meer bij checkpoints: [...]

Mensen die gepercipieerd worden geaffilieerd te zijn met Daesh worden op dezelfde harde manier aangepakt als mensen die daadwerkelijk banden hadden met Daesh: [...]

De UNHCR somt een aantal elementen op die op discriminatoire manier worden gebruikt door de verschillende aanwezige actoren om mensen te beschuldigen banden te hebben met Daesh: [...]

Zoals reeds gesteld, verklaarde verzoeker dat zijn zus ontvoerd werd door Daesh in 2014. Het is relevant om in dit kader naar onderstaande landeninformatie te verwijzen: [...]

Verzoekers zus is vandaag de dag nog steeds vermist maar het feit dat zijn zus werd meegenomen door Daesh zorgt er niet voor dat hij op medelijden kan rekenen in zijn land van herkomst, integendeel, hij verklaarde dat zijn vader ervan beschuldigd werd zijn dochter vrijwillig meegestuurd te hebben met Daesh. Dit is aannemelijk – verzoekers verklaringen komen overeen met de beschikbare landeninformatie - gezien het feit dat slachtoffers behandeld worden als Daesh geaffilieerden in plaats van echt als slachtoffer. Verzoeker als broer, als familie, van iemand die gepercipieerde banden heeft met Daesh, loopt hierdoor dus ook een risico. Zijn verklaringen komen met andere woorden overeen met de beschikbare landeninformatie. Het risico op vervolging dat verzoeker loopt omwille zijn gepercipieerde affiliatie met Daesh, omwille de hierboven uiteengezette redenen, wordt niet onderzocht door verwerende partij.

3. Individuele omstandigheden in hoofde van verzoeker in het kader van art. 48/4 Vw.

Verwerende partij stelt het volgende op pagina 7 in de bestreden beslissing: “De Commissarisgeneraal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. (...) Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.”

Er zijn een aantal individuele/persoonlijke omstandigheden aanwezig in hoofde van verzoeker die ervoor zorgen dat verzoeker een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

3.1. Verzoekers medische problemen

Het eerste persoonlijk element is de medische situatie van verzoeker. Niet alleen hield verwerende partij er geen rekening mee in het kader van de beoordeling van verzoekers risico om (opnieuw) vervolgd te worden (en de grieven die reeds onder punt 1 werden uiteengezet), maar ook vanuit art. 48/4 van de Vreemdelingenwet houdt verwerende partij geen rekening met verzoekers medische situatie, zelfs nog los van hoe deze medische problemen zijn veroorzaakt. Nochtans vormen zijn ernstige medische problemen een individuele omstandigheid uit die aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Verzoeker gaf zelf al aan tijdens het persoonlijk onderhoud dat wanneer hij medische zorg nodig had en bijvoorbeeld naar Duhok of Erbil daarvoor diende te gaan, dat hij werd tegengehouden aan de controleposten. Enkel met begeleiding van UNHCR of met een garant lieten ze hem door: [...]

Checkpoints passeren is een dagelijkse realiteit in Irak en gaat gepaard met identiteitscontroles en afhankelijk van door wie de checkpoint wordt gedomineerd, wordt de toegang tot een bepaald gebied geweigerd omwille etnische of religieuze affiliatie of omdat men geaffilieerd wordt te behoren tot extremistische groeperingen of IDP's die destijds onder ISIL/Daesh hebben geleefd of uit een regio komen die onder de macht stond van Daesh: [...]

Dit vormt een ernstig probleem voor verzoeker gezien zijn nood aan medische zorg. Indien verzoeker de toegang wordt geweigerd tot een bepaald gebied, kan zijn gezondheidstoestand en dus zijn leven in het gedrang komen. Hij maakt meer kans om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het gezondheidssysteem in Irak is bijzonder slecht omwille, onder meer, het jarenlange conflict, maar ook omwille van economische sancties, corruptie en dergelijke meer. Er is een tekort aan medicatie, aan medisch materiaal, aan gekwalificeerde gezondheidswerkers en aan publieke gezondheidsinstellingen. Mensen die dit kunnen betalen, wenden zich tot private gezondheidsinstellingen. Verzoekers sociaal-economische situatie in land van herkomst laat dit echter niet toe. Verzoeker zijn vader is overleden, hij heeft een zieke moeder die op leeftijd is en bovendien verblijven zijn – overigens ook zijn paternale oom – nog steeds in een vluchtelingenkamp. Omwille zijn medische situatie is het bovendien ook allesbehalve efficiënt om aan werk te

geraken. Omwille van al deze redenen, en ook in het algemeen de fysieke toegang wegens de vele checkpoints, komt verzoekers recht op gezondheidszorg ernstig in het gedrang.

[...]

3.2. Gebrek aan netwerk in regio van herkomst

Het tweede persoonlijk element is de afwezigheid van enig netwerk of ondersteuning van familie bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst.

Dit is één van de elementen – dit geldt ook voor de gezondheidssituatie – die de EUAA opsomt in de niet-exhaustieve lijst van relevante persoonlijke omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het vermogen van een persoon om risico's in verband met willekeurig geweld te kunnen inschatten of te vermijden.¹⁰

Verzoeker verklaarde dat zijn vader vermoord werd door de PKK in 2022. Verwerende partij hecht geen geloof aan de omstandigheden waarin verzoekers vader vermoord zou zijn. Verwerende partij betwist echter niet – althans niet expliciet – dat verzoekers vader overleden is: “De overlijdensakte van uw vader, en de vertaalde versie ervan, zijn hoogstens een aanduiding van uw vaders overlijden, maar tonen geenszins aan door wie of waarom uw vader overleed.” (bestreden beslissing, pg. 4)

Hoewel verzoeker volhardt in zijn verklaringen over de moord op zijn vader in 2022 in de omstandigheden die hij uiteenzette, is het voor dit persoonlijk element vooral van belang dat hoe het ook zij, verzoekers vader niet meer in leven is. Verzoeker werd ook verschillende keren emotioneel tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hij vertelde over zijn vader (NPO, pg. 19 en 20). Dit wijst overigens ook op een psychologische kwetsbaarheid van verzoeker door de meegemaakte traumatische gebeurtenissen. Naast verzoekers eerder uiteengezette fysieke medische problemen, werd ook geen aandacht geschonken aan verzoekers psychologische kwetsbaarheid.

Verzoeker heeft geen broers of zussen, behalve zijn zus die in 2014 door Daesh werd meegenomen. Hier werd eerder al op ingegaan. Hij heeft enkel nog zijn moeder; zij is echter ziek: [...]

Verzoekers moeder en paternale oom bevinden zich nog steeds in het vluchtelingenkamp. Er is met andere woorden geen netwerk waar verzoeker naar kan terugkeren en op kan rekenen. Dit netwerk heeft hij sowieso nodig maar dit geldt des te meer voor verzoeker die medische problemen heeft.

Omwille van de reeds uiteengezette redenen is het niet mogelijk voor verzoeker om terug te keren naar zijn regio van herkomst. Zoals reeds gesteld heeft verzoeker ernstige medische problemen, geen netwerk, en wordt hij beschuldigd geaffilieerd te zijn met Daesh. Dit zijn elementen die het extreem moeilijk maken voor IDP's om terug te keren. Dit vormt ook de reden waarom dat verzoekers moeder, en paternale oom, zich nog steeds in het vluchtelingenkamp bevinden.

Landeninformatie die specifiek over Ninewa gaat, bevestigt dit: [...]

3.3. Verzoekers affiliatie met Daesh

Er kan hiervoor verwezen worden naar hetgeen werd uiteengezet onder punt 3. Verzoekers gepercipieerde affiliatie met Daesh dient beoordeeld te worden onder art. 48/3 Vw, maar ook onder art. 48/4 Vw als persoonlijke omstandigheid die aanwezig is in hoofde van verzoeker die ervoor zorgen dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4. Geloofwaardigheidsanalyse van verzoekers asielrelaas

Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie door verwerende partij.

4.1. Geloofwaardigheid speelt een steeds centralere rol in de beoordeling van verzoeken internationale bescherming. De beoordeling van de waarachtigheid en plausibiliteit is bijzonder moeilijk en dient met gepaste terughoudendheid te verlopen.

Het is daarom erg nuttig om nog eens het standaardwerk over geloofwaardigheid, opgesteld door UNHCR, boven te halen.

Eerst herinneren we eraan dat de beoordeling van verzoekers verklaringen op grond van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 8 van de Procedurerichtlijn op objectieve, onpartijdige en nauwgezette wijze dient te verlopen.

UNHCR herinnert eraan dat de beoordeling door de asielinstantie van een verzoek internationale bescherming geen partijdige procedure is, maar samenwerking vereist en dat het niet de rol is van de beslissingsautoriteiten om een verzoek internationale bescherming te betwisten, of met ijver te trachten indicaties te vinden dat de verzoeker niet geloofwaardig zou zijn: [...]

Asielinstanties moeten op objectieve en onpartijdige wijze de verklaringen van de verzoeker beoordelen en hierbij oog houden voor begrip en billijkheid: [...]

Standpunten over geloofwaardigheid moeten worden uitgelegd én moeten ondersteund worden door het bewijs, zijnde het bewijs dat de verzoeker heeft aangedragen, verklaringen en documenten, en het bewijs dat de asielinstantie dient te vergaren, beschikbare landeninformatie.

De geloofwaardigheid van verklaringen mag enkel in twijfel getrokken worden in zoverre inconsistenties de kern van het relaas van de verzoeker aantasten: [...]

Verwerende partij vindt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen asielmotieven. Verwerende partij maakt hierbij enkel een plausibiliteitsbeoordeling onder de vorm van een waarschijnlijkheidsbeoordeling.

[...]

De plausibiliteitsbeoordeling die verwerende partij maakt is niet gebaseerd op bewijs in de zin van artikelen 4 en 8 van de Procedurerichtlijn, i.e. bewijs dat de verwerende partij als asielinstantie hoort in te zamelen en in het licht waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen van een verzoeker internationale bescherming onderzocht kan worden.

Er wordt enkel aangetoond dat er alternatief gehandeld kon worden (wat voor quasi elke situatie geldt) zonder zelfs aan te tonen dat die alternatieve handelingswijze verkiesbaar zou zijn of betere resultaten zou opleveren. De geloofwaardigheidsbeoordeling die verwerende partij maakt is fundamenteel gebrekkig en hoogst subjectief.

Het is bijgevolg hoegenaamd niet zo dat verzoeker niets wist te vertellen over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek. Verzoeker zijn relaas is wel degelijk geloofwaardig, en de redenen waarom hij niet meer details kon geven zijn zeer aannemelijk. Minstens diende verzoeker het voordeel van de twijfel te krijgen.

[...]

4.2. Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vraagtekens te plaatsen bij de dreiging vanuit Hashd al-Shaabi of ook wel PMF genoemd. Het volgende wordt hierover opgenomen in de bestreden beslissing: [...]

Nochtans stemmen verzoekers verklaringen en de beschrijving van PMF overeen met hetgeen over deze groepering kan teruggevonden worden in landeninformatie, meer bepaald in het EUAA rapport waar verwerende partij zelf naar verwijst.

Verwerende partij stelt dat verzoeker de modaliteiten van de afpersing wijzigt, met name dat ze geld eisten van iedereen die werkte in ruil voor hun zogenaamde bescherming en dat verzoeker daarna verklaarde dat ze dit aan verzoekers vader vroegen omdat ze soennieten en Koerden waren. Verwerende partij kwalificeert dit ten onrechte als een tegenstrijdigheid.

Het kan immers zijn dat PMF het wel op die manier communiceerde dat er enkel geld werd gevraagd aan degenen die werkten maar dat ze in de praktijk eigenlijk daar totaal geen rekening mee hielden, en juist gebruik maakten van afpersing. Het feit dat PMF sjitisch is en verzoeker en zijn familie soennitisch zijn, speelt hierbij natuurlijk een rol. Dit is ook wat verzoeker aanhaalt in zijn verklaringen. Bovendien was verzoekers vader een gestudeerde man en een man met aanzien bij de bewoners van de regio, ook al werkte verzoekers vader toen niet, de PMF kan er bijvoorbeeld vanuit gegaan zijn dat hij weldegelijk over geld zou beschikken.

Afpersing en het plunderen van huizen zijn maar een aantal voorbeelden van hun 'activiteiten': [...]

Er is met andere woorden geen wijziging door verzoeker in zijn verklaringen maar het gaat over verklaringen die allebei kloppen. Er kan geen sprake zijn van redelijk en logisch handelen vanuit het PMF. Het is niet omdat zij aankondigen dat er enkel geld zal gevraagd worden van degene die werken, dat dit hen opeens zou tegengehouden om niet meer af te persen, niet meer te discrimineren, niet meer huizen te doorzoeken etc.

Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoeker verklaarde dat er twee "huiszoekingen" plaatsvonden. Verwerende partij vraagt zich af wat het doel was van de huiszoekingen indien de militie het vooral op geld gemunt had. De betrokken protection officer had deze vraag ook gewoonweg kunnen stellen tijdens het persoonlijk onderhoud en dan zou het duidelijk geweest zijn dat het ging om 'lootings', met name het plunderen van huizen, het op zoek zijn naar geld en niet een huiszoeking op zoek naar personen. Hoogstwaarschijnlijk werd er dan niets gevonden tijdens deze poging tot plundering en werd er daarom aan verzoekers vader nogmaals duidelijk gemaakt dat hij weldegelijk zou moeten betalen.

Verwerende partij stelt zich de vraag wat het nut is van een dreigement indien er achteraf geen gevolg wordt aan gegeven. Hiermee lijkt verwerende partij te stellen dat elk dreigement per se resulteert in het ook uitvoeren ervan. Dit is niet ernstig. Dreigingen zijn een manier om iemand tot iets toe te brengen, het is vaak genoeg voor de persoon die bedreigd wordt om te weten dat degene die bedreigt, in staat is om de bedreiging uit te voeren. Dit betekent echter niet dat deze ook per se wordt uitgevoerd – het kan maar het kan ook niet. Hoe het ook zij, dit kan onmogelijk een element zijn om verzoekers geloofwaardigheid in twijfel mee te trekken. Verwerende partij baseert zich op buikgevoel om deze overbodige vraag te stellen en baseert zich hiervoor niet op objectieve bronnen. Nochtans, zoals eerder uiteengezet, is dit niet hoe een geloofwaardigheidsanalyse dient plaats te vinden.

Er kan ter volledigheid nog naar deze landeninformatie worden verwezen: [...]

Hieruit blijkt ook dat bedreigingen op zichzelf staand kunnen zijn.

4.3. Verder in de bestreden beslissing stelt verwerende partij dat er sprake is van een tegenstrijdigheid: [...]

Verzoeker wenst hierover op te merken dat er géén sprake is van tegenstrijdigheid. Het klopt dat verzoekers vader voor een eerste keer in de derde maand van 2018 werd bedreigd door de PKK. In december 2017 ging het niet om een bedreiging maar toen werd het door PKK gevraagd aan verzoekers vader en kwam er nog geen bedreiging aan te pas. Verzoekers verklaringen worden voor de volledigheid hieronder opgenomen: [...]

De argumentatie van verwerende partij bestaat vermoedelijk uit het gegeven dat verzoeker op pagina 12 van de gehoornotities het niet heeft gehad over de bedreigingen vanuit Hashd alShaabi/PMF die weldegelijk eind 2017 plaatsvonden. Als er echter naar de andere vragen gekeken wordt die daarna komen, blijkt duidelijk dat verzoeker het had over bedreigingen vanuit de PKK. De bedreiging vanuit PKK was inderdaad pas de eerste keer in de derde maand van 2018. Voorheen, eind 2017, ging het enkel nog maar om een vraag. De bedreiging vanuit Hashd al-Shaabi was er inderdaad al eind 2017 maar op pagina 12 had verzoeker het duidelijk enkel over PKK. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat wanneer de betrokken protection officer er naar vraagt, verzoeker de kans krijgt dit te verduidelijken: [...]

4.4. Verwerende partij stelt verder dat aangezien verzoeker niet eerder zelf aangaf dat zijn vader 20-25 jaar stamhoofd was geweest, dit de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Het is opnieuw aangewezen om naar de verklaringen in kwestie te kijken. Er wordt in de bestreden beslissing hieromtrent verwezen naar pagina 15 van het gehoorverslag: [...]

Als de verklaringen op pagina 12 en 25 met elkaar worden vergeleken, kan vastgesteld worden dat verzoeker in beide gevallen hetzelfde zegt. Hij omschreef eerder ook al, op pagina 12, de taken van zijn vader, met name dat hij ertussen kwam in verzoeningen en problemen. Dit herhaalt hij gewoonweg op pagina 25. Hij vertelt ook dat dit onofficieel was. Verzoekers vader was dus niet officieel het stamhoofd maar hij hield zich al die jaren wel al bezig met de verzoeningen, met het meegaan naar huwelijksfeesten etc. Met andere woorden, verzoeker vertelde wel al eerder over de taken van zijn vader als iemand met aanzien in zijn wijk. Het ging om een informele functie. Verzoeker kon bovendien ook niet weten dat verwerende partij haar twijfels had. Toen de betrokken protection officer een vraag ter verduidelijking stelde, gaf verzoeker die verduidelijking dan ook. Voor hem was dit echter al duidelijk genoeg aangezien het – opnieuw – om een informele job ging en hij de taken al had beschreven.

4.5. Verwerende partij stelt verder dat het geheel onlogisch is dat de PKK aan verzoekers vader zou vragen om zijn samenwerking, maar dan vervolgens niet zouden verduidelijken hoe deze samenwerking in concreto in zijn werk zou gaan. Dit is echter niet onlogisch als verwerende partij zich dit voorstelt. Zoals reeds uiteengezet, had verzoekers vader een bepaalde aanzien in de wijk en werd hij betrokken bij verzoeningen, huwelijken, begrafenissen etc. Wat de PKK van hem wou is dat hij aan hun kant zou staan en dat hij dit zou laten blijken aan de lokale bevolking. Als de lokale bevolking zou weten dat zijn vader aan de kant van de PKK staat, dan zou dit ongetwijfeld ook een impact hebben op de lokale bevolking en zouden zij meer geneigd zijn en gemakkelijker te rekruteren zijn. Deze eis van de PKK is concreet genoeg en behoeft geen concretere instructies. Dit is ook wat verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat het geweten was dat veel mensen naar zijn vader luisterden, hem graag zagen en over de capaciteit beschikte om mensen ervan te overtuigen. De PKK wou zijn vader aan hun kant hebben, dat was hun eis.

4.6. Verder vindt verwerende partij het allesbehalve logisch dat de PKK nog steeds aan verzoekers vader vroeg om mensen te overtuigen aangezien hij niet meer in Telkef woonde. Verzoeker gaf hier nochtans een logisch antwoord op, met name dat er veel ontheemden waren uit de regio naar Faydiya en Oddiv. Waarom dit geen overtuigend antwoord is voor verwerende partij, wordt niet meegedeeld in de bestreden beslissing.

4.7. Ook vindt verwerende partij de voorzorgsmaatregelen die verzoekers vader nam niet serieus. Hierover kan er opgemerkt worden dat het niet is omdat verwerende partij een bepaalde handeling niet verstandig vindt of dat een alternatieve handeling mogelijk was, dat dit per se betekent dat dit als ongeloofwaardig moet bestempeld worden. Opnieuw is dit niet de manier waarop een geloofwaardigheidsanalyse dient te gebeuren, zoals reeds eerder aangehaald. Er wordt te kort door de bocht gegaan door verwerende partij en geen rekening gehouden met de concrete, kwetsbare situatie, van verzoekers gezin. Verzoekers moeder was erg bevreesd voor haar echtgenoot; dit toont trouwens aan dat zij eventueel ook een andere (verstandigere) keuze had gemaakt aangezien zij hem wel probeerde te overtuigen niet meer te gaan werken. Maar verzoekers vader was de enige broodwinner, ze woonden al jarenlang in het vluchtelingenkamp. Het kan zijn dat verzoekers vader toch het risico wou nemen om zijn werk te blijven uitoefenen en een beter leven mogelijk te maken voor hemzelf en zijn familie.

4.8. Verwerende partij vindt het vreemd dat de PKK verzoekers vader nooit eerder hebben proberen doden. Verzoeker antwoordde hierop dat dit is omdat zijn vader niet meer naar Telkef ging, behalve dan die ene keer. Verwerende partij stelt hierover dat dit niet serieus is aangezien verzoekers vader immers eerder op weg naar zijn werk werd aangesproken en men dit dus opnieuw kon doen en de vraag wordt gesteld waarom ze dit niet hebben gedaan. Wanneer verzoeker zegt dat zijn vader erg voorzichtig was, dat hij telkens een andere route nam, of niet met zijn eigen werk ging, wordt dit van tafel geveegd door verwerende partij omdat hij dit niet eerder zou vermeld hebben. Er wordt opnieuw heel streng geoordeeld door verwerende partij. Op pagina 18 werd hier enkel één vraag over gesteld, met name hoe zijn vader ervoor zorgde dat dit geheim was, waarop verzoeker antwoordde dat hij 's ochtends heel vroeg rond 4u-5u vertrok. Het is wanneer verwerende partij hier op pagina 24 meer toelichting om vroeg, dat het voor verzoeker duidelijk wordt dat verwerende partij hier meer toelichting over wenst. Dit kon verzoeker niet eerder weten. Voor de volledigheid

dient ook nog vermeld te worden dat verzoeker nog op pagina 17 ook verklaarde dat zijn vader veel minder naar zijn werk ging, met name twee keer per week, of sommige weken helemaal niet meer, en dat hij stiekem ging en dat hij heel voorzichtig was.

4.9. Ten slotte lijkt verwerende partij nog een tegenstrijdigheid opgemerkt te hebben tussen verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en zijn verklaringen in het DVZ-interview. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn DVZ-interview dat zowel zijn vader als hijzelf bedreigd werden door de PKK. Verzoeker zegt juist hetzelfde tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat hij ook door middel van zijn vader bedreigd werd als zijnde zijn familie. Het DVZ-interview is een kort gesprek waar er geen mogelijkheid is om details te geven en om dus al uit te leggen dat hij niet persoonlijk is opgebeld geweest maar dat enkel zijn vader werd opgebeld en hij via dat medium ook het voorwerp van bedreigingen uitmaakte. Het is onredelijk om dit te bestempelen als een tegenstrijdigheid terwijl verwerende partij heel goed op de hoogte is hoe DVZ-interviews verlopen. Er is overigens ook geen tegenstrijdigheid, hoogstens geen extra details over hoe hij concreet bedreigd werd.

5. Verzoekers regio van herkomst

Verzoeker is afkomstig uit het district Telkef of Tel Kayf uit de provincie Ninewa.

Verwerende partij stelt dat het district Sinjar, ook uit de provincie Ninewa, gespannen blijft. Ook wordt er verwezen naar de aanvallen die worden uitgevoerd door de Turkse luchtmacht op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat.

Verzoekers district Tel Kaifstaat ook onder controle van de KRG en bevindt zich in het noorden van het land. Indien er andere bronnen worden geraadpleegd, kan er gelezen worden dat de Turkse luchtmacht aanvallen uitvoert op het noorden van Irak. 27 Aangezien deze regio zeer problematisch is en er meer kans is op willekeurig geweld, dient er nauwkeurig onderzocht te worden of verzoekers regio daar al dan niet toe behoort. Er zijn immers ernstige aanwijzingen dat het tot de problematische zone behoort.

6. Conclusie

Er kan geconcludeerd worden dat verwerende partij tekort schiet in haar verplichtingen als asielinstantie. Er werd geen rekening gehouden met verzoekers medische problemen, behalve dan in het kader van de bijzondere procedurele noden. Er werd geen rekening gehouden met het gegeven dat verzoeker reeds slachtoffer werd van foltering, er werd geen medisch onderzoek gevoerd en er werd niet dieper ingegaan op de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en die deze medische problemen hebben veroorzaakt. Er werd geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker reeds daden van vervolging onderging en er dus een omkering van de bewijslast diende plaats te vinden. Verzoekers medische problemen werden noch in het kader van art. 48/3 noch in het kader van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet beoordeeld. Verzoekers gepercipieerde affiliatie met Daesh werd ook niet onderzocht door verwerende partij onder 48/3 Vw.

Om te beoordelen of verzoeker in aanmerking komt voor een internationaal beschermingsstatuut cfr. 48/4 van de Vreemdelingenwet werd er geen rekening gehouden met verzoekers persoonlijke elementen, zoals zijn medische situatie, zijn gepercipieerde affiliatie met Daesh en het gebrek aan netwerk in zijn regio van herkomst.

Er werd een gebrekkige geloofwaardigheidsanalyse gemaakt door verwerende partij; verzoeker heeft de elementen uit deze analyse hierboven besproken.

Ten slotte werd er niet nauwkeurig en op een ernstige manier onderzocht tot waar verzoekers regio van herkomst daadwerkelijk behoort om volledig te kunnen uitsluiten of het al dan niet behoort tot de problematische zone.

Om al deze redenen schendt verwerende partij al haar verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen opgesomd in het middel.

Verzoeker meent dat hem om alle bovenstaande redenen internationale bescherming dient toegekend te worden."

2.2. Verweerder legt een nota "Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" van 25 juni 2024 neer, waarbij hij volgend stuk voegt: "Bijlage 1: UNHCR, Relevant Country of Origin Information to Assist with the Application of UNHCR's Country Guidance on Iraq, November 2022".

2.3. Bij aanvullende nota van 9 september 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzing bij:

- UNHCR "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van januari 2024;
- EUAA "Country Guidance Note: Iraq" van juni 2022;
- COI Focus "Irak – Veiligheidssituatie" van 26 april 2023 (update);
- EUAA "Country of Origin Report Iraq: Security situation" van mei 2024.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 11 september 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij volgend stuk voegt: “1. Medisch getuigschrift”.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Het verzoekschrift wijst erop dat verzoekers “ernstige medische problemen, die gestaafd werden aan de hand van medische verslagen, zowel uit Irak als uit België, en die overigens ook duidelijk werden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud” enkel in het kader van zijn bijzondere procedurele noden werd beoordeeld. Verzoeker werpt op dat niet werd onderzocht in welke mate zijn problemen een grond vormen om hem internationale bescherming toe te kennen.

De bestreden beslissing stelt inderdaad inzake verzoekers bijzondere procedurele noden het volgende:

“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u rugklachten heeft, en pijn aan uw been, en dat deze klachten werden veroorzaakt door mishandeling door Daesh in 2014 (CGVS, p. 3-4). U werd hiervoor gedurende vijf à zes maanden opgenomen in het ziekenhuis (CGVS, p. 4). Uit een neergelegd medisch attest van Irak d.d. 29 december 2022, blijkt dat u van 17 augustus 2014 tot 20 oktober 2014 werd opgenomen in het “Emergency Duhok Teaching Hospital” als slachtoffer van IS (zie administratief dossier). U heeft momenteel ook nog problemen met het controleren van uw blaas of spieren, waarvoor u speciale maatregelen dient te nemen (CGVS, p. 4). Wanneer u uw behoefte doet, komt er veel bloed bij (CGVS, p. 4). Uit uw medisch dossier blijkt ook dat u lijdt aan rugtrauma, een neurogene blaas, faecale incontinentie, en hemiparese (zie administratief dossier). U verklaart dat u momenteel in behandeling bent bij een kinesist, u volgt fysiotherapie en krijgt medicatie (CGVS, p. 4).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-Generaal, en werd eerst en vooral gevraagd hoe het met uw gezondheid ging aan het begin van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). Er werd tevens gevraagd of u zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen, waarop u positief antwoordde (CGVS, p. 4). U vroeg of u zo’n twee of drie keer naar het toilet mocht gaan, hetgeen u gedurende het persoonlijk onderhoud zonder problemen werd toegestaan (CGVS, p. 4, 11 & 23). Er werd aangegeven dat er een pauze zou zijn, en dat als u nood zou hebben aan een bijkomende pauze, u dit altijd mocht aangeven (CGVS, p. 2 & 4). Wanneer u emotioneel werd tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of het ging, en werd er stilte gelaten totdat u weer verder kon doen (CGVS, p. 19-20). Er werd verder tijdig gepauzeerd, en na de pauze werd u opnieuw gevraagd of alles oké was, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 11). Verder bleek er nergens tijdens het persoonlijk onderhoud enig probleem te zijn.”

Uit de door verzoeker bij het CGVS neergelegde medische attesten kan blijken dat verzoeker met ernstige medische problemen kampt. Verzoeker lijdt meer bepaald aan een rugtrauma, een neurogene blaas, fecale incontinentie en hemiparese. Deze verslagen vermelden dat verzoekers medische problemen volgens verzoeker te wijten zijn aan mishandeling door Daesh in 2014. Verzoekers medische problemen worden bevestigd in het middels aanvullende nota van 11 september 2024 bijgebracht medisch getuigenschrift van 9 september 2024.

De bestreden beslissing stelt inzake de door verzoeker bij het CGVS bijgebrachte medische verslagen het volgende:

“Uw Irakees medisch attest en de kopie van uw medisch verslag hier in België werden hierboven reeds besproken. Doch, u wijt uw medische problemen aan mishandelingen door Daesh in 2014, dit is echter niet aangetoond middels deze medische attesten. Een arts doet vaststellingen over de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of psychische aandoeningen, maar kan hij/zij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen of waarvan de psychische toestand het gevolg is. Een arts dient zich hiervoor ook te baseren op de gezegden van de patiënt.”

Er dient echter op gewezen dat de bijgebrachte medische attesten deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en dat het gewicht dat hieraan wordt gegeven dan ook dient bepaald te worden binnen dit geheel. *In casu* dringt een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door Daesh in 2014 door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt. Uit de bestreden beslissing kan echter niet blijken dat verweerder de verklaringen van verzoeker inzake de vervolgingsfeiten door Daesh heeft meegenomen in zijn beoordeling.

Nochtans heeft verzoeker deze feiten zowel bij de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals aangebracht. Zo blijkt onder meer:

- “Rugklachten en problemen met mijn linkerbeen, komt door foltering in 2014 door IS.” (verklaring DVZ, vraag 29);

- “[...] Deze klachten dateren van 2014 toen Daesh me hard in elkaar sloeg en me mishandelde. Dit is medisch attest hierover. Door Daesh. Ik zat in een heel moeilijke situatie ik ben vijf à zes maanden opgenomen geweest in het ziekenhuis.” (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4);
- “In 2014 ben bij via UNHCR eerst naar ziekenhuis gebracht, het was te druk, er waren veel vluchtelingen toen daar in de regio, veel ontheemde mensen, ergens vlakbij de controlepost in Bedrike is dat, toen hebben mensen van UNHCR me zien in mijn bloed zwemmen, daarom hebben ze me direct naar het ziekenhuis gebracht en ons een plek gegeven in dat kamp.” (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7);
- “Ze zijn bij ons binnengekomen, ze hebben ons allemaal naar een school gebracht, ze namen daarna mijn zus mee, die was nog heel jong, ze namen alleen meisjes mee, meisjes, geld en juwelen, mijn moeder ging haar van hen verlossen/losmaken, ze sloegen mijn moeder, toen ben ik ook ertussen gekomen, ik zei “ik kom met mijn zus mee”, ze begonnen me te slaan overal op mijn lichaam met hun geweer, ze stapten op mijn lichaam, ze sloegen me hard in elkaar, ze zeiden “nu weet je hoe je voor je zus durft of kan vragen”. En mijn zus is nog steeds vermist.” (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

In het verzoekschrift wordt terecht opgemerkt dat verweerder, indien hij twijfels had over de oorzaak van deze medische problemen, met name de door verzoeker aangehaalde mishandelingen door Daesh in 2014, hierover vragen had kunnen stellen tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat de *protection officer* verder is ingegaan op de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten door Daesh of bijkomende vragen hierover heeft gesteld.

De Raad stelt *prima facie* vast dat verzoeker op consistente wijze heeft verklaard dat hij in 2014 ernstig mishandeld werd door Daesh en ten gevolge hiervan met langdurige medische problemen kampt. Niettemin het ernstig karakter van de voorgehouden mishandeling – gelet op de zwaarwichtige en langdurige medische problemen – heeft verweerder nagelaten een gedegen onderzoek te doen naar de geloofwaardigheid van deze feiten en de actuele vrees die verzoeker omwille hiervan koestert bij terugkeer naar zijn regio van herkomst.

De stelling in de nota “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” van 25 juni 2024 dat Daesh nog steeds aanwezig is in de provincie Ninewa en deze gebruikt als logistiek centrum, doch geen territoriale controle meer heeft in het gebied, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd ingegaan op verzoekers persoonlijke vrees.

Voor zover geloof wordt gehecht aan de voorgehouden feiten dient te worden gewezen op de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig dit artikel vormt het feit dat een verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Gelet op wat voorafgaat, verkeert de Raad *in casu* echter in de onmogelijkheid om te oordelen over de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

5. Daarnaast dient vastgesteld dat verzoeker niet over een familiaal netwerk beschikt in zijn regio van herkomst.

Immers wordt niet betwist dat verzoeker in 2014 na de komst van Daesh wegvluchtte uit zijn dorp Telkef en tot aan zijn vertrek uit Irak in 2022, met uitzondering van een tweetal weken in 2017, in het vluchtelingenkamp Keberdo in de stad Faydiya verbleef. Verder verklaarde verzoeker dat zijn zus in 2014 werd meegenomen door Daesh, dat ze op heden nog steeds vermist is en dat ze waarschijnlijk in Syrië is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Ook dit wordt niet betwist in de bestreden beslissing. Hoewel de door verzoeker geschetste omstandigheden waarin verzoekers vader om het leven kwam in 2022 door verweerder als ongeloofwaardig worden beoordeeld, kan uit de bestreden beslissing evenwel niet blijken dat de dood van verzoekers vader op zich wordt ontkend. Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat verzoekers moeder en zijn paternale oom nog in hetzelfde vluchtelingenkamp verblijven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Uit het voorgaande kan met een zekere waarschijnlijkheid worden afgeleid dat verzoeker, een soennitische moslim van Koerdische origine, inmiddels 10 jaar afwezig is uit zijn regio van herkomst en er niet meer over een familiaal netwerk beschikt. Bijkomend wordt vastgesteld dat verzoeker ook nadat zijn regio van herkomst bevrijd werd van Daesh niet (blijvend) terugkeerde naar zijn dorp.

6. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van

verzoeker, met inachtneming van verzoekers bijzondere kwetsbaarheid en de afwezigheid van een netwerk in zijn regio van herkomst, niet tot een besluitvorming komen inzake de door verzoeker aangebrachte vervolgingsfeiten door Daesh in 2014 en zijn hieraan verbonden vrees in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst.

7. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS